

A COPS AMB L'ESCOLA

El nostre model educatiu, amb totes les seves mancances i defectes s'ha esforçat al llarg de molts anys en afavorir la integració de totes les persones que en són beneficiàries: ja fa temps que es varen superar les divisions per qualsevol motiu: intel·lectual, per discapacitats, per suposat per motius socials o econòmics i també per raons lingüístiques. Ja fa temps, anys, que l'educació es concep de forma integral i integradora i això ho sabem especialment aquí a les nostres terres on l'arribada de nouvinguts era i és constant.

D'acord amb les línies pedagògiques que funcionen al món, no és bo separar els nins i nines en funció de la llengua que parlen. Imagineu una escola amb línies per a totes les llengües que hi ha, senzillament seria inviable. La integració de l'alumnat passa per la seva immersió en un àmbit lingüístic determinat i aquest va ser un gran consens dins la societat en la qual vivim. Les successives lleis, fruit de consensos, sovint difícils, havien arribat a una situació, per a nosaltres insuficient, però que assegurava la convivència dins la comunitat educativa que només es va trencar quan el govern Bauzà la va violentar de forma irresponsable.

Aquest consens és el que ha permès que la vida als centres educatius s'hagi desenvolupat sense crispacions, sense veure en la convivència lingüística cap problema i assegurant que al final de l'etapa escolar tothom, com diuen les avaluacions externes, sigui competent en les dues llengües oficials, alhora que es garanteix que la llengua pròpia, el català, no sigui menystinguda o posada en situació de desavantatge o d'inferioritat.

D'altra banda, a més de les discriminacions que suposa per a l'alumnat i l'intent d'atacar un cop més la nostra llengua, el cost que té mantenir dues línies és desproporcionat tenint en compte les greus mancances que tenen els nostres centres educatius (especialment a Sóller) i les ratios, és a dir el nombre d'alumnes per professor, sovint insuportables per a una atenció més individualitzada i eficient. Aquí és on cal invertir i no en posar una ideologia reaccionària com a motor de l'educació d'un país.

No cal que ens beguem l'enteniment darrere d'ideologies totalitàries i excloents, fem front tots plegats a la barbàrie i el retrocés i sobretot, que no diguin "llibertat" al que és un atac en tota regla a la llibertat que ara tenim a les aules.

Més per Sóller - Educació